

ΧΡΥΣΗΔΑ ΔΗΜΟΥΛΙΔΟΥ

Η ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΩΝ 2.000.000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

ΟΙ ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Οι πεταλούδες του χειμώνα**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Χρυσίδα Δημουλίδου
ΘΕΩΡΗΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Μπανούση
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Σπυριδούλα Βονίτση

© Χρυσίδα Δημουλίδου, 2022
© Φωτογραφιών εξωφύλλου: Jonava Rikalo, Production Perig,
GD_MohamedSayed/Shutterstock Images
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2022

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2022, 5.000 αντίτυπα

ISBN 978-618-01-4693-6

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 | Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΧΡΥΣΗΙΔΑ
ΔΗΜΟΥΛΙΔΟΥ

ΟΙ ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ
ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Ένα κομμάτι ουρανού, Λιβάνης, 2007

Για παιδιά

<i>Ο Πρασινοπασχαλιάς, Λιβάνης, 2005</i>	<i>Χαρούλης, το χελιδόνι του χειμώνα, Διάπλαση, 2013</i>
<i>Η φαντασμένη τριανταφυλλιά Λιβάνης, 2005</i>	<i>Η επίθεση της Σφήκας, Διάπλαση, 2014</i>
<i>Το αστεράκι που έπεσε στη γη, Λιβάνης, 2007</i>	<i>Ένα εντυχιμένο βασιλείο, Διάπλαση, 2014</i>
<i>Η μαργαριταρένια πολιτεία, Λιβάνης, 2007</i>	<i>Οι λαμπάδες που επαναστάτησαν, Διάπλαση, 2014</i>

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν:

<i>Το σταυροδρόμι των ψυχών, 2009</i>	<i>Μην πυροβολείτε τη νύφη, 2016</i>
<i>Πόσο κοστίζει η βροχή;, 2010</i>	<i>Η σκοτεινή πλευρά του ήλιου, 2016</i>
<i>Μερσέντες Χιλ, 2010</i>	<i>Το φιλί του δράκου, 2016</i>
<i>Ο λύκος της μοναξιάς, 2011</i>	<i>Χιόνι στη φωτιά, 2017</i>
<i>Οι αγγελιαφόροι του πεπρωμένου, 2011</i>	<i>Έρωτας σε λάθος χρόνο, 2017</i>
<i>Οι τρεις υποσχέσεις, 2012</i>	<i>Άντρες; Ευχαριστώ, δε θα πάρω!, 2017</i>
<i>Το σίτι των σκιών, 2013</i>	<i>Επιστροφή στον Παράδεισο, 2017</i>
<i>Το κελάρι της ντροπής, 2014</i>	<i>Προδομένο φεγγάρι, 2018</i>
<i>Τα δάκρυα του Θεού, 2015</i>	<i>Όταν τα αστέρια ραγίζουν, 2018</i>
<i>Το μάτι του βοριά, 2015</i>	<i>Οι πολυθρόνες των δράκων, 2018</i>
<i>Μάντεψε ποιος θα φύγει απόψε, 2015</i>	<i>Ραγισμένο είδωλο, 2020</i>
<i>Η γυναικά της σοφίτας, 2015</i>	<i>Το παιχνίδι του Νάνου, 2021</i>
<i>Ο γιος της βροχής, 2015</i>	<i>Για ένα μπουνγάλι φθινό κρασί, 2022</i>
<i>Οι δαίμονες δεν έχουν όνομα, 2016</i>	<i>Πίσω από κλειδωμένες καρδιές, 2022</i>

Για παιδιά

<i>Ο Ελληνούλης, το χάριτο καραβάκι, 2011</i>	<i>Φέλγκα η πυγολαμπίδα, 2020</i>
<i>Μπρίνγκ, το θαρραλέο αεροπλανάκι, 2012</i>	<i>Τα μπισκοτάκια που ζωντάνεψαν, 2020</i>
<i>Το κόκκινο λεωφορείο (σε συνεργασία με τη Χριστίνα Μπαλτζή), 2020</i>	

*Αφιερωμένο σε ανθρώπους
που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο,
βίωσαν τον ρατσισμό, επειδή γεννήθηκαν
με διαφορετικό χρώμα επιδερμίδας...*

Υπάρχει ένα είδος πεταλούδας που επιβιώνει και τον χειμώνα και ζει στην Αμερική. Είναι μαύρη, με γαλάζιες μικρές βούλες γύρω από τα φτερά, που καταλήγουν σε ένα περίγραμμα λευκού/μπεζ χρώματος. Το επιστημονικό της όνομα είναι *Nymphalis antiopa*. Αν τις δείτε να πετούν όλες μαζί είναι ένα από τα πιο όμορφα θεάματα, που υπάρχουν. Είναι ένα ισχυρό ιπτάμενο, που θεωρείται σύμβολο δύναμης και μερικές φορές κατά τη μετανάστευση βρίσκεται σε περιοχές μακριά από τη συνηθισμένη του εμβέλεια. Αυτές οι πεταλούδες έχουν διάρκεια ζωής από 11 έως 12 μήνες.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΛΙΝΟΡ ΜΙΛΛΕΡ

54 ετών, γκριζα μαλλιά, λεπτή, αριστοκρατική,
πρώην ωραία κοπέλα, καθισμένη σε αναπηρικό αμαξίδιο

ΕΛΙΝΟΡ

16 ετών, ξανθό, όμορφο, κορίτσι

ΧΑΡΡΙΕΤ ΜΙΛΛΕΡ

28 ετών, συμπαθητική, αριστοκρατική

ΓΟΥΙΛΙΑΜ ΜΙΛΛΕΡ

35 ετών, κομψός, αριστοκρατικός, αυστηρός

ΕΡΝΕΣΤ ΜΙΛΛΕΡ

33 ετών, γοητευτικός, αριστοκρατικός, πολύ ευγενικός

ΒΙΚΤΟΡΙΑ ΑΝΤΕΡΣΟΝ

22 ετών, μιγάς, με πράσινα μάτια πολύ εντυπωσιακή

ΤΟΜΑΣ ΣΜΙΘ

22 ετών και 60 ετών μιγάς, εντυπωσιακός και ψηλός

Τον ρόλο του Τόμας Σμιθ, νέου και ώριμου άντρα,
μπορεί να τον παίξει ο ίδιος ηθοποιός, με το ανάλογο
μακιγιάζ και περούκα.

Λίγα λόγια από τη συγγραφέα

Κάθε φορά που εκδίδεται ένα νέο έργο μου, συνηθίζω να το προλογίζω, ανοίγοντας την καρδιά μου στους αναγνώστες και προσπαθώντας να πλησιάσουμε ο ένας τον άλλον περισσότερο, σε πιο προσωπικό επίπεδο. Το υπό ανάγνωση βιβλίο ανήκει στην κατηγορία «θεατρικό έργο», έτοιμο να ανεβεί στη σκηνή, περιέχοντας σκηνοθετική και σκηνογραφική άποψη, όπως και τον λόγο για τον οποίο γράφτηκε και τα ηθικά συμπεράσματα που συνάγονται.

Το *Εννέα χρόνια σιωπής* είχε γραφτεί πριν από την εμφάνιση του Covid19, με σκοπό να ανεβεί σε θεατρική σκηνή. Θα μπορούσα να το κάνω λογοτεχνικό μυθιστόρημα, με μεγαλύτερη ανάλυση, δράση και γεγονότα, όμως ήθελα να δοκιμάσω τις δυνάμεις μου και στη θεατρική συγγραφή. Παράλληλα, περίπου την ίδια εποχή, συγγράφηκαν και άλλα δύο θεατρικά έργα, με τίτλο *Πίσω από κλειδωμένες καρδιές* και *Για ένα μπουκάλι φθινόκρασι*. Με το που ολοκληρώθηκαν και τα τρία θεατρικά, άρχισα να ψάχνω κάποιον παραγωγό που θα ήθελε να τα ανεβάσει στη σκηνή.

Δυστυχώς ο θεατρικός χώρος στην Ελλάδα είναι πολύ «κλειστός» και, αν δεν είσαι δοκιμασμένος θεατρικός συγγραφέας, οι πόρτες δεν ανοίγουν εύκολα, μια και ο εκάστοτε παραγωγός δε ρισκάρει να επενδύσει τα χρήματά του σε θεατρικό συγγραφέα που δεν είναι γνωστός και δεν έχει κάνει επιτυχίες. Πέρα από αυτό, υπάρχουν τα λεγόμενα θεατρικά κυκλώματα ηθοποιών, που ελέγχουν τον χώρο και κινούν τα νήματα, προωθώ-

ντας δικούς τους ανθρώπους και συμφέροντα. Η αλήθεια είναι ότι δεν προσπάθησα και πολύ, πρώτον επειδή έγγραφα συνέχεια μυθιστορηματικά βιβλία και δεν είχα τον χρόνο που θα ήθελα για να ασχοληθώ περισσότερο με το θέμα. Επίσης, δεν είναι στη φύση μου να «ενοχλώ» εύκολα ανθρώπους που δε γνωρίζω, ώστε να μου ανοιχτούν κάποιες πόρτες. Στην Ελλάδα, το θεατρικό ρεπερτόριο, ειδικά δραμάτων, ακολουθεί την πεπατημένη οδό, δηλαδή ανεβαίνουν συνήθως παραστάσεις που βασίζονται σε χιλιοανεβασμένα έργα μεγάλων δραματικών δημιουργών, όπως των Χένρικ Ίψεν, Τενεσί Ουίλιαμς, Μπέρτολτ Μπρεχτ, Αντόν Τσέχοφ και τόσο πολλών, όπου, μέσα από τους ρόλους των ηρώων τους, καταξιώνεται ένας ηθοποιός ως μεγάλος και ικανός να υπηρετήσει το θέατρο. Όμως, έτσι όπως επαναλαμβάνονται συνεχώς οι κλασικές παραστάσεις, δίχως θεατρικά ανεβάσματα με νέα έργα, νέων συγγραφέων, έχουμε φτάσει στο σημείο να πηγαίνουμε στο θέατρο όχι για το έργο, το οποίο έχουμε ξαναδεί, αλλά να δούμε αν ερμηνεύουν επάξια τους ρόλους οι ηθοποιοί ή όχι. Εκείνο που λείπει στη θεατρική σκηνή της Ελλάδας είναι άπαιχτα κοινωνικά δράματα, που στην πλειονότητά τους βασίζονται οι μεγάλες θεατρικές και διαχρονικές επιτυχίες της σκηνής. Δυστυχώς δεν έχω δει τα τελευταία χρόνια ένα πρωτοεμφανιζόμενο έργο, Έλληνα θεατρικού συγγραφέα, που να με συγκλονίσει με τη δυναμική του. Και ενώ οι νέες κωμωδίες στις θεατρικές παραστάσεις αφθονούν, τα νέα κοινωνικά δράματα είναι ελάχιστα, με αποτέλεσμα, όπως προανέφερα, οι Έλληνες ηθοποιοί να δοκιμάζονται στο κοινό μέσα από επαναλαμβανόμενες κλασικές θεατρικές επιτυχίες. Εν ολίγοις, υπάρχει έλλειψη νέου θεατρικού ρεπερτορίου.

Από την άλλη, οι θεατρικοί παραγωγοί, δεν αναζητούν νέα έργα και βασίζονται περισσότερο σε θεατρικές επαναλήψεις. Ίσως είναι ο λόγος που η πλειονότητα των θεατών είναι ώριμης ηλικίας, η νεολαία προτιμά τις κινηματογραφικές ταινίες, που μπορεί και

να τις κατεβάσει δωρεάν στο ίντερνετ, και θα έλεγα περιφρονηί το θέατρο. Το θέμα είναι να πείσεις ένα νέο παιδί να επιλέξει μόνο του να πάει στο θέατρο. Και για να γίνει αυτό πρέπει να του ξυπνήσεις το ενδιαφέρον με τη θεματολογία του έργου, μαζί και τα συναισθήματά του. Τότε μόνο θα το ευχαριστηθεί.

Όταν εμφανίστηκε ο Covid19, τα πάντα νέκρωσαν σε όλο τον κόσμο και μαζί έπαυσαν και οι θεατρικές παραστάσεις ή γίνονταν πλέον με δυσκολία. Η σκέψη μου για ένα ανέβασμα έργου, κάτω από αυτές τις συνθήκες, πάγωσε. Το να ανεβαίνει μία παράσταση μόνο με εμβολιασμένους θεατές, μη γνωρίζοντας αν τα θέατρα θα είναι ανοιχτά και αύριο και το πόσο θα μας κρατούσε στα σπίτια μας η επιδημία, ήταν ένας ανασταλτικός παράγοντας. Παράλληλα έτρεχα σε γιατρούς διότι ασθένησα από το εμβόλιο, παθαίνοντας αυτοάνοσο, και όλα πήγαν πίσω, μαζί και το νέο μυθιστόρημα που είχα ξεκινήσει να γράφω. Έτσι ανακοίνωσα πως το 2022 δε θα υπάρχει νέα έκδοση.

Όλα έγιναν πολύ γρήγορα και ξαφνικά. Λίγο πριν από το Πάσχα, άνοιξα τα αρχεία μου και διαβάζοντας το *Εννέα χρόνια σιωπής* σκέφτηκα πως ήταν κρίμα να μένει στο συρτάρι και να χαθεί αν μου συνέβαινε κάτι ήθελα να το γνωρίσει το κοινό. Τότε σκέφτηκα να το εκδώσω. Ξέρω πως δε συνηθίζεται να εκδίδονται σε μορφή βιβλίου, θεατρικά έργα, αλλά ο τρόπος που γράφω τα θεατρικά μου είναι μυθιστορηματικός, με τη διαφορά ότι έχει περισσότερους διαλόγους. Επικοινωνήσα με τον εκδότη μου, του εξέθεσα το σκεπτικό μου και του πρότεινα να εκδοθεί αυτό το παρόν έργο. Ξαφνιάστηκε λιγάκι, όμως δεν το απέρριψε και ζήτησε να το διαβάσει, μια και δεν είχε ιδέα περί τίνος επρόκειτο. Το διάβασε και η υπεύθυνη έκδοσης, η κυρία Αγγέλα Σωτηρίου, και με ενημέρωσαν ότι τους άρεσε και ότι θα το εξέδιδαν. Χάρηκα, λες και ήμουν πρωτάκι στη συγγραφή, διότι θα ήταν το πρώτο μου θεατρικό βιβλίο και ένιωθα πως θα δώσω εξετάσεις ξανά στο αναγνωστικό κοινό. Τους ενη-

μέρωσα και για άλλα δύο θεατρικά μου που έγιναν αποδεκτά και εκείνα. Και ενώ συνέβαιναν όλα αυτά τα ευχάριστα, άρχισα να συγγράφω τέταρτο θεατρικό, και μόλις ολοκληρωθεί, θα συνεχίσω με το μυθιστόρημα που είχα αφήσει στην άκρη όταν ασθένησα, μια και ένα μυθιστόρημα έχει πάρα πολλή δουλειά.

Ειλικρινά, νιώθω πολύ μεγάλη χαρά που τα έργα μου αυτά δε θα μείνουν σε κάποιο σκοτεινό συρτάρι και θα δουν το φως της δημοσιότητας φθάνοντας στα χέρια σας. Επιπλέον θα αδημονώ για την κριτική σας, αν άξιζε ή όχι η προσπάθειά μου. Βέβαια, μεγάλη χαρά θα είναι να τα δω ανεβασμένα σε κάποια σκηνή. Έχει σημασία να ζωντανέψουν οι ήρωές μου μέσα από τα σώματα των ηθοποιών και να δω, τους ήρωές μου, ζωντανούς, με το μάτι του θεατή και όχι του δημιουργού. Πιστεύω πως είναι μεγάλη υπερηφάνεια για έναν συγγραφέα να βιώνει οπτικά και ακουστικά όλα αυτά που έγραψε πάνω σε χαρτί και οι φωνές των ηρώων του να αποκτούν ηχώχρωμα.

Δεν ξέρω ακόμη ποια θα είναι η δική σας γνώμη γι' αυτό το συγγραφικό πόνημα, προσωπικά πιστεύω ότι έχω αρκετή πείρα ώστε να οσμίζομαι τι θέλει να διαβάσει ένας αναγνώστης, που θα το κλείσει στην καρδιά του και να το συστήσει και σε άλλους αναγνώστες. Η αγάπη μου προς τη συγγραφή, αντί να καταλαγιάζει, κάθε χρόνο γίνεται εντονότερη και πλέον τη θεωρώ προσωπική ανάγκη ώστε να υπάρχει ισορροπία στη ζωή μου. Η μυθοπλασία αποτελεί τη γυμναστική του μυαλού μου, κρατώντας με σε εγρήγορση και σε καλή διάθεση. Δεν μπορώ να κάθομαι και να μην κάνω τίποτε. Πιστεύω πως είναι ο λόγος που με κάνει να νιώθω δυνατή και να έχω αυτή τη νεανική ας πούμε διάθεση. Μπορεί να με απομονώνει στο σπίτι για μέρες, όμως μόνη δε μένω ποτέ, εφόσον περιτριγυρίζομαι από τους ήρωές μου, που ο καθένας λέει και πράττει τα δικά του, κι εγώ θα πρέπει να ελέγχω την εκάστοτε συμπεριφορά και να επιφέρω τη δικαίωση. Όταν σ' ένα έργο δεν υπάρχει δικαίωση, ο αναγνώ-

στης υποφέρει και είναι επιβεβαιωμένο έπειτα από τόσα χρόνια συγγραφής.

Οι άνθρωποι, παρ' όλη τη σύγχρονη τεχνολογία και τις ταχύτητες που διέπουν την καθημερινότητά τους, παραμένουν συναισθηματικοί και, ευτυχώς, δακρύζουν ακόμη διότι δάκρυ σημαίνει ότι έχω συναίσθημα, πονώ ή χαίρομαι, είμαι ζωντανός. Αν χάσουμε την ικανότητά μας να δακρύζουμε σημαίνει πως είμαστε νεκροζώντανοι και αυτό είναι ότι χειρότερο μπορεί να συμβεί. Είναι πολύ σημαντικό για μένα να γράφω με σκοπό την αφύπνιση συναισθημάτων που μπορεί να υπάρχουν αλλά να βρίσκονται σε χειμερία νάρκη. Πέρα από αυτό είναι επιτακτική ανάγκη να περνάω ηθικά διδάγματα, μικρά ή μεγάλα, και ανδύναμαι, να αναθεωρούνται στάσεις ζωής ή να αλλάζουν δρόμοι που οδηγούν σε αδιέξοδο. Εξάλλου, αυτός πρέπει να είναι ο αρχικός σκοπός ενός συγγραφέα, και μετά η δημοφιλία του και το οικονομικό όφελος. Οι συγγραφείς, από τον πιο γνωστό έως τον λιγότερο γνωστό, έχουν ηθικό χρέος απέναντι στον αναγνώστη να δώσουν τροφή στην ψυχή και στο πνεύμα του και μετά να τον διδάξουν, να γίνουν διδάσκαλοι. Για να συμβεί αυτό, πρέπει πρώτα να μαθητεύσουν οι ίδιοι μέσα από βιβλία άλλων συγγραφέων, μέσα από τη ζωή και τις εμπειρίες τους, γενικά μέσα από τη γνώση. Συγγραφέας δεν είσαι όταν δεν μπορείς να διδάξεις. Η λέξη είναι πολύ βαριά και οι συνειδητοποιημένοι συγγραφείς γνωρίζουν το βάρος ευθύνης που έχουν στις πλάτες τους, οι υπόλοιποι απλά είναι περαστικοί στον χώρο και θα ξεχαστούν πολύ γρήγορα.

Είναι τόσο πολλά αυτά που θέλω να πω, αλλά θα γράψω ακόμη ένα βιβλίο. Πιστεύω πως, έστω και με λίγα λόγια, έχετε καταλάβει όλα όσα θέλω να περάσω. Το βιβλίο είναι δύναμη που, αν την εκμεταλλευτούμε, μόνο καλά μπορεί να επιφέρει στη ζωή μας. Οι αναγνώστες κατ' εξακολούθησιν ξεχωρίζουν αμέσως, διότι έχουν δύναμη στον λόγο και σκέψη και μπορούν να ελέγχουν

καλύτερα καταστάσεις. Επίσης έχουν ενσυναίσθηση και εντονότερα συναισθήματα από εκείνους που δε διαβάζουν. Το να γίνονται οι ήρωες ενός βιβλίου κομμάτι της ζωής σου, φίλοι σου και να τους αποκαλείς με τα μικρά τους ονόματα είναι το μεγαλύτερο δώρο που μπορείς εσύ, αναγνώστη, να κάνεις δώρο στον συγγραφέα τους. Έτσι δημιουργείς γέφυρα μεταξύ σας και, έστω και νοητά, υπάρχει επικοινωνία. Παίρνεις γνώση από αυτόν, όμως παράλληλα του δίνεις αυτό που χρειάζεται περισσότερο. Αγάπη.

Σας ευχαριστώ όλους για αυτή την αγάπη σας, την εισπράττω κάθε μέρα.

Θα συνιστούσα να μη διαβάσετε τον «επίλογο» πριν ολοκληρώσετε την ανάγνωση όλης της υπόθεσης, διότι εκεί, αναλύεται η νευραλγική πλευρά της όπου φανερώνονται πράγματα που δεν πρέπει να γνωρίζετε προηγουμένως, διαφορετικά θα χάσετε το ενδιαφέρον και τις ανατροπές που σας περιμένουν. Ο λόγος που γράφτηκε η επεξηγηματική ανάλυση, είναι επειδή επιθυμώ να σας μεταφέρω στα πιο απάτητα βάθη, της ψυχής των ηρώων μου και τους λόγους που με έκαναν να γράψω αυτό το θεατρικό».

Καλή ανάγνωση και περιμένω όπως πάντα τις κριτικές σας στο email μου: chrysiidadimoulidou@gmail.com

Στο προφίλ μου στο facebook: Chrysiida Dimoulidou <https://web.facebook.com/chrysiidad/>

Στην επίσημη σελίδα μου: Χρυσήδα Δημουλίδου writer <https://web.facebook.com/Chrysiida.Dimoulidou/>

Στην προσωπική μου ομάδα βιβλίου ΜΑΓΕΙΑ ΒΙΒΛΙΩΝ ΧΡΥΣΗΔΑΣ <https://web.facebook.com/groups/1968633403155998>

Χρυσήδα Δημουλίδου

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΣΚΗΝΗ 1η

ΧΑΡΡΙΕΤ – ΕΡΝΕΣΤ

Τσάρλεστον, Νότια Καρολίνα, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, 1995.

Οικία Έλινορ Μίλλερ, απόγευμα.

Πολυτελής κατοικία, αποικιακού στιλ. Στο κέντρο του σκηνηκού, υπάρχει μία δίφυλλη λευκή ξύλινη πόρτα, δεξιά και αριστερά από αυτή τεράστια ψηλά λευκά παράθυρα με δαντελωτές λευκές κουρτίνες και παραδίπλα τους, από μία λευκή εσωτερική πόρτα, αριστερά της κουζίνας και δεξιά άλλων δωματίων. Ένας πολυέλαιος κρέμεται από το ταβάνι και υπάρχουν πίνακες ζωγραφικής παντού. Οι τοίχοι είναι βαμμένοι στο χρώμα της μέντας και τα έπιπλα είναι ακριβά. Αριστερά υπάρχει ένα σαλόνι με τζάκι και στη γωνία κι από πάνω ένας καθρέφτης και δίπλα σε ένα από τα παράθυρα, μια καρέκλα δίπλα σε μία άρπα. Δεξιά υπάρχει ένα τραπέζι ροτόντα με τέσσερις καρέκλες, όλα αποικιακού στιλ, και δεξιά μία ξύλινη, λευκή, σκάλα που οδηγεί στον επάνω όροφο και στη βάση της ένα ανοιχτό, ατομικό ασανσέρ, με κάγκελα γύρω γύρω για μετακίνηση αναπηρικού αμαξιδίου. Το κουδούνι της εξώπορτας χτυπάει μια φορά, δύο φορές. Η δεξιά μεσόπορτα ανοίγει και

μπαίνει βιαστικά η Χάρριετ φορώντας ένα κομψό φόρεμα και ανοίγει την πόρτα. Ο Έρνεστ ντυμένος με κοστούμι και γραβάτα κρατώντας μία τσάντα φάκελο μπαίνει στο σαλόνι.

ΧΑΡΡΙΕΤ

(Ανακουφισμένη) Επιτέλους, Έρνεστ, γιατί άργησες;

ΕΡΝΕΣΤ

(Ακουμπά την τσάντα του πάνω στο τραπέζι και ξεφυσά) Έχω και τις δουλειές μου, Χάρριετ, δεν μπορώ να τα προλαβαίνω όλα...

ΧΑΡΡΙΕΤ

Ο Γουίλιαμ, πού είναι; Νόμιζα ότι θα έρθετε μαζί...

ΕΡΝΕΣΤ

Ο αδελφός μας, βρίσκεται με τη Μαίρη, στον γιατρό. Ο Έμερσον, ανέβασε πυρετό σήμερα το μεσημέρι κι ας ελπίσουμε πως δεν είναι κάτι σοβαρό.

ΧΑΡΡΙΕΤ

Κι αυτή η γυναίκα του, μη φταρνιστεί ο γιος τους και τρέχει αμέσως στους γιατρούς.

ΕΡΝΕΣΤ

Την ξέρεις τώρα τη Μαίρη... του έχει μεγάλη αδυναμία του ανιψιού μας όμως μπορεί να είναι κάτι σοβαρό, ποτέ δεν ξέρεις με τα μικρά παιδιά...

ΧΑΡΡΙΕΤ

Τίποτα σοβαρό δεν έχει το παιδί, βγάζει δοντάκια γι' αυτό ανεβάζει πυρετό...

ΕΡΝΕΣΤ

Κι εσύ πού το ξέρεις, είσαι γιατρός;

ΧΑΡΡΙΕΤ

Το ξέρω από τη φίλη μου την Κάρο. Τα δίδυμά της, ανέβαν και τα δυο πυρετό όταν έβγαζαν δοντάκια. Η Μαίρη κάποιες φορές, γίνεται υπερβολική...

ΕΡΝΕΣΤ

Τέλος πάντων, δε βρίσκομαι εδώ να μιλήσω για τη νύφη μας, αλλά για τη μητέρα μας. Τι έκανε πάλι και είσαι αναστατωμένη από το πρωί;

ΧΑΡΡΙΕΤ

Δε σου είπε ο Γουίλιαμ;

ΕΡΝΕΣΤ

Όχι, μήπως και πρόλαβα να περάσω από το γραφείο να μιλήσουμε; Από το πρωί τρέχω στα δικαστήρια να προλάβω τις υποθέσεις της εταιρείας. Πες όμως τώρα, τι έκανε η μητέρα μας;

ΧΑΡΡΙΕΤ

Έδιωξε πάλι την καινούργια της υπηρεσία και εγώ, Έρνεστ... δεν έχω καμία όρεξη να παριστάνω την καμαριέρα της, δεν έχω πια καθόλου χρόνο για τον εαυτό μου...

ΕΡΝΕΣΤ

(Απορημένος) Μα η καινούργια υπηρεσία της είναι μόνο έναν μήνα στο σπίτι και την απέλυσε κιόλας;

ΧΑΡΡΙΕΤ

(Με ένταση) Ούτε μήνα, θες να πεις!

ΕΡΝΕΣΤ

Και τι την ενόγλησε αυτή τη φορά;

ΧΑΡΡΙΕΤ

(*Σηκώνει αγανακτισμένα τα χέρια στον αέρα*) Τα πάντα! Μέχρι χθες, την ενοχλούσαν όλες οι μαύρες υπηρετρίες και δεν τις έβαζε σπίτι, μα καθώς φαίνεται, τώρα, την ενοχλούν και οι λευκές. Η κυρία Κούπερ, είχε πολύ καλές συστάσεις από το γραφείο παροχής υπηρεσιών της κυρίας Τέιλορ και είπαμε, επιτέλους, αυτή τη φορά, η καινούργια, θα στεριώσει σ' αυτό το σπίτι. Άδικα χαρήκαμε. (*Η Χάρριετ πάει κάθετα στο τραπέζι και κουνάει απελπισμένα το κεφάλι της*) Αλήθεια δεν ξέρω πια τι να κάνω μαζί της Έρνεστ, δεν έχω πλέον προσωπική ζωή, νιώθω υπηρεσία στο σπίτι της μητέρας μου.

ΕΡΝΕΣΤ

(*Κάθεται δίπλα της και της πιάνει το χέρι*) Ηρέμησε, Χάρριετ, θα βρούμε μια καινούργια υπηρεσία...

ΧΑΡΡΙΕΤ

Πάλι θα τη διώξει! Έχει παραξενέψει τόσο πολύ, που είναι στιγμές που δεν την αναγνωρίζω... Αυτός είναι ο λόγος που ούτε η Μαίρη, ούτε η Νόρα, η μνηστή σου, θέλουν να πατούν το πόδι τους εδώ μέσα... Η μητέρα, τις κάνει και νιώθουν παρείσακτες, ανεπιθύμητες.

ΕΡΝΕΣΤ

Είσαι υπερβολική τώρα... Η μητέρα μας λατρεύει τον μικρό Έμερσον και της δίνει μεγάλη χαρά η παρουσία του, πώς να μην αγαπά τη Μαίρη που της χάρισε τέτοιο εγγονό...

ΧΑΡΡΙΕΤ

Ναι, δε λέω πως δεν αγαπά τον Έμερσον, αλλά επιμένω, τη νύφη μας, δεν τη θέλει.

ΣΚΗΝΗ 2η

ΓΟΥΙΛΙΑΜ – ΧΑΡΡΙΕΤ – ΕΡΝΕΣΤ

Το κουδούνι χτυπά και η Χάρριετ πετάγεται από την καρέκλα της και ανοίγει την πόρτα. Ο Γουίλιαμ μπαίνει μέσα ντυμένος με κοστούμι και γραβάτα.

ΧΑΡΡΙΕΤ

(Με ενδιαφέρον) Πώς είναι το παιδί, τι σας είπε ο γιατρός;

ΓΟΥΙΛΙΑΜ

Ανεβάζει πυρετό γιατί βγάζει δοντάκια. Του έδωσε ένα σιροπάκι και τώρα κοιμάται τον καλού καιρού.

ΕΡΝΕΣΤ

Δόξα τω Θεώ και τρομάξαμε.

ΧΑΡΡΙΕΤ

Σ' το είπα εγώ, πως θα είναι τα δοντάκια του...

ΓΟΥΙΛΙΑΜ

(Πλησιάζει τον Έρνεστ) Καλημέρα Έρνεστ, όλα καλά με τη δικαστική μας υπόθεση;

ΕΡΝΕΣΤ

Ναι, ευτυχώς τακτοποιήθηκε το θέμα με την αντίπαλη πλευρά υπέρ μας, φυσικά.

ΓΟΥΙΛΙΑΜ

Αυτό θα έλειπε να χάναμε έναν τόσο καλό πελάτη από ανοησίες τρίτων... (Κοιτάζει γύρω) Η μητέρα πού είναι;

ΧΑΡΡΙΕΤ

Στην κρεβατοκάμαρά της, θα κατέβει σε λίγο. Σε παρακαλώ πολύ, Γουίλιαμ, να μην είσαι επικριτικός μαζί της, δεν έχει τα κέφια της σήμερα...

ΓΟΥΙΛΙΑΜ

(Κάθεται στο τραπέζι δίπλα στον αδελφό του και την κοιτάζει ειρωνικά) Και πότε τα είχε, για να αποτελεί εξαίρεση η σημερινή μέρα; Και γιατί έδωξε πάλι την καινούργια υπηρεσία της;

ΧΑΡΡΙΕΤ

Διότι όταν της πήγε το πρωινό της, το ποτήρι νερού, είχε δαχτυλιές.

ΓΟΥΙΛΙΑΜ

Και αυτός είναι λόγος να τη διώξει; Τα ποτήρια τα πιάνουν και αφήνουν δαχτυλιές. Ας ζητούσε άλλο ποτήρι.

ΧΑΡΡΙΕΤ

Λες και δεν την ξέρεις τη μητέρα μας, Γουίλιαμ, θέλει τα πάντα να είναι στην εντέλεια... κι όταν δε βρρίσκει κάτι να κάνει παρατήρηση, αρρωσταίνει.

ΓΟΥΙΛΙΑΜ

Και μαζί της αρρωσταίνουμε κι εμείς.

ΧΑΡΡΙΕΤ

Δεν ξέρω πια τι να κάνω, δεν ακούει λέξη όταν προσπαθώ να της εξηγήσω πως είναι υπερβολική...

ΓΟΥΙΛΙΑΜ

Κάτι πρέπει να γίνει, δεν πάει άλλο αυτή η κατάσταση... Και πέρα από αυτό, εσύ, Χάρριετ, πρέπει να σκέφτεσαι πλέον το δικό σου μέλλον, τη δημιουργία οικογένειας και όχι να νταντεύεις τη μητέρα μας.

ΧΑΡΡΙΕΤ

(Αναστατωμένη πηγαίνει προς την άρπα της και τη χαϊδεύει)
Ποιο μέλλον Γουίλιαμ; Εγώ, αγαπώ τον Μπέρναρντ, αλλά η μητέρα μας ούτε να ακούσει λέξη για γάμο μαζί του...

ΕΡΝΕΣΤ

Ίσως έχει δίκιο, η μητέρα, Χάρριετ... Ο Μπέρναρντ... δε λέω πως δεν είναι καλός άνθρωπος, αλλά δεν παύει να είναι ένας απλός δάσκαλος μουσικής που δε θα μπορέσει ποτέ να σου προσφέρει τη ζωή και τις ανέσεις που είσαι μαθημένη από μωρό...

ΧΑΡΡΙΕΤ

(Χαμογελά ειρωνικά και τους πλησιάζει ξανά) Δε με ενδιαφέρουν οι ανέσεις Έρνεστ, έτσι κι αλλιώς ποτέ μου δε συμπάθησα την επίδειξη πλούτου της υψηλής κοινωνίας του Τσάρλεστον... Τη θεωρώ υποκριτική και δίχως νόημα. Με τον Μπέρναρντ νιώθω ζωντανή κι όταν τον ακούω να παίζει πιάνο, αισθάνομαι τόσο μεγάλη γαλήνη... Και παρότι ο πα-

τέρας, μας άφησε κληρονομιά μια τεράστια περιουσία, ο Μπέρναρντ, δε θέλει τίποτε από όλα αυτά!

ΓΟΥΙΛΙΑΜ

Μην ξεχνάς πως ο πατέρας πέθανε αιφνίδια δίχως να αφήσει διαθήκη και δικαιοματικά, όλα, ανήκουν στη μητέρα μας κι εκείνη θα κρίνει πώς θα μοιράσει την περιουσία της και ποιοι θα είναι ή όχι, οι κληρονόμοι της... Γι' αυτό, αν θέλεις να έχεις μερίδιο, καλύτερα να μην της πας κόντρα.

ΕΡΝΕΣΤ

Συμφωνώ με τον Γουίλιαμ, Χάρριετ... αν κάνεις του κεφαλιού σου και παντρευτείς τον Μπέρναρντ, η μητέρα θα σε αποκληρώσει.

ΧΑΡΡΙΕΤ

Και για να μην της πάω κόντρα, πρέπει να ζήσω, όλη μου τη ζωή, με κάποιον που δε θέλω και πιθανόν να μην αγαπήσω ποτέ; Εγώ δεν είμαι σαν κι εσάς, που επιλέξατε να παντρευτείτε, κορίτσια του κύκλου μας. Έχω το πτυχίο μου ως μουσικός άρπας και μπορώ να επιβιώσω...

ΣΚΗΝΗ 3η

ΕΛΙΝΟΡ – ΧΑΡΡΙΕΤ – ΓΟΥΙΛΙΑΜ – ΕΡΝΕΣΤ

Ακούγεται δυνατά η φωνή της Έλινορ, πάνω από το μπαλκόνι της σκάλας που φωτίζει τώρα ο προβολέας.

Τσάρλεστον, Νότια Καρολίνα, 1995.

Η πενήντατετράχρονη Έλινορ Μίλλερ, γόνος πλούσιας οικογένειας και χήρα του πάμπλουτου τραπεζίτη Έμερσον Μίλλερ, είναι ακραία ρατσίστρια, σκληρή και ανάλγητη ακόμη και με τα τρία παιδιά της. Η Έλινορ, που τα τελευταία οχτώ χρόνια βρίσκεται καθηλωμένη σε αναπηρικό αμαξίδιο, ύστερα από ατύχημα, αρνείται να έχει στην υπηρεσία της μαύρο υπηρετικό προσωπικό· όμως και οι λευκές υπηρέτριές της, μην αντέχοντας την προσβλητική της συμπεριφορά, φεύγουν η μία μετά την άλλη. Η κόρη της, Χάρριετ, που έχει αναλάβει τη φροντίδα της, υποφέρει αντιλαμβανόμενη ότι η μητέρα της τη χρησιμοποιεί ως υπηρεσία της. Ο μεσαίος της γιος, ο Έρνεστ, είναι πιο ελαστικός και την ανέχεται, όμως ο πρωτότοκος, ο Γουίλιαμ, βρίσκεται σε συνεχή ρήξη μαζί της. Μέχρι που στην έπαυλή της εμφανίζεται μια νεαρή μιγάδα, η Βικτόρια, εκλιπαρώντας για εργασία. Μην έχοντας άλλη επιλογή, η Έλινορ τη δέχεται δοκιμαστικά.

Η Βικτόρια, ένα πολύ ιδιαίτερο κορίτσι, σταδιακά και με τον τρόπο της, αγγίζει την πέτρινη καρδιά της κυρίας Μίλλερ, αποκαλύπτοντας άθελά της πολύ καλά κρυμμένα μυστικά της, που σοκάρουν όλους γύρω της. Ακόμη και την ίδια την κυρία Μίλλερ.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-4693-6

9 786180 146936

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 27691